

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecyus, Johannes

Monachii, 1615

IX. Homo, quatenus memoria prædictus est, miser & miserabilis est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](#)

CAPUT IX.

*Homo, quatenus memoria præditus
miser & miserabilis est.*

Fida enim intellectus custo-
nō est, tam circa res eas, qua-
cognitione haustræ sunt, quam
quæ ad Deum, eiusq; cultū, & be-
neficia collata pertinent; horum
enim omniū, beneficiorū maxi-
mè obliuisci solet, vel natural-
vel voluntaria quadam negli-
gentia, ne gratus esse teneatur.
Esto vero eorum non obliuisci-
tur, vel iniudicenter negat, vel
stutè dissimulat accepta benefi-
cia, aut saltem nullum ei munu-
repēdit neq; manu, neq; lingua
neque mente, quas tres remun-
randi species Philosophus enu-
merat. Rūsum beneficia acce-
pta in sua puritate esse non sinit
sed illa variis modis corrūpit &
inficit, ut vel sic ipsa beneficii

asper

*Arist. s.**Ethic. c. 8.*

aspernetur. Tandem benefa-
ctorem Deum crudeliter perse-
quitur, ac loco gratiarum bel-
lando arma ei infert, vt cum e-
ius donis cum iniuria abutitur,
vt honore ad superbiam, fama
ad vanam gloriam, diuitiis que
ad iustitiam, fortitudine ad præ-
sumptionem, potentia ad op-
pressionem, ingenio ad irrisio-
nem, sapientia ad fraudem, vir-
tute ad ostentationem, opibus
ad fastum, pulchritudine ad
lasciviam, quemadmodum
ait Mazarinus noster. Ma-
lum porrò magnum est diuino-
rum non recordari beneficio-
rum: Hinc suos olim monuit
Moyses his verbis ad grati ani-
mis significationem: *Cave diligen-*
ter ne obliuiscaris Domini, qui eduxit et 8. 17.
te de terra Aegypti, de domo seruitu-
tis. Et: recorderis Domini Dei tui,
quod ipse vires præbuerit tibi, ut im-

Cœlio. 108.
in ps. 50.

Deut. 6. 13.

G 8 pleræ

pleret pactum suum, super quo iura-
uit patribus tuis, sicut præsens indica-
dies; si in autem oblitus Domini Dei tu-
sequestratus fueris deos alienos, colueris
illos & adoraueris, ecce nunc prædi-
tibi, quod omnino dispereas. Merito
homo ingratus timere debet, ne
& Deus illius obliuiscatur, lamé-
tarique olim cogatur cum Davi-
de: quare oblitus es mei? & quan-
contristatus incedo, dum affligit me
miquis, dum confringuntur ossa mea,
&c. Memoria etiam sui exigua-
est in ijs, quæ pertinent ad animi
sui cultum, corporis autem cu-
xandi memoriam nunquam de-
ponit, quam etiam apud alios
vult vigere semper, immemor
eius, instabile illam esse, alatam
adeoq; mutabilem pingi, & per-
forato vasi filiorū Danai infun-
di. Quæ situm olim fuit: quid

*In pref. de-
clam.* primò in homine vetera seeret:
respondit Seneca memoriam;

Sime-

Simon
primò
benèfi
tardiū
è mem
esse di
miser
lucule
vitater
homo
(vt eu
appell
oppug
omnit
crandi
llicis I
effund

Qua pa
mi

Simonides interrogatus, quid
primò in memoria deleretur,
beneficium respondit: quid itē
tardiūs senesceret, difficilius uē
ē memoria tolleretur? iniuriam
esse dixit. Hęc omnia, quām
miser & ignobilis homo existat,
luculenter ostendunt, vt & gra-
vitatem peccati mortalis, quo
homo ingratus, *Diaboli miraculū*
(vt eum Gulielmus Parisiensis Lib. de
appellat) obliuiosaq; moles, Deum Rhet. diss.
oppugnare audet. Virulentum nō c. ap.
omnino est peccatum, & ex-
crandum vas, quod ad instar ca-
licis Pandoræ omnigena mala
effundit.

C A P V T X.

*Qua parte homo ad imaginem, & se-
militudinem Dei factus in-
felix est.*

¶ 4

Homo